

2 И рече Авраамъ на ракатъ си, по стары-
лтѣ на-домжтъ свой, главныятъ надзиратель на-
сичките имѣщества свои: тѣри, молимъ, ржката
ти подъ кедрото мое:

3 И ще те закълнемъ въ Господа, Който в Го-
сподь Богъ на-некото и Богъ на-землата, че не
щешъ да земешъ женжъ за сына ми изъ дѣще-
рите Ханаанскій, междѣ които азъ живѣемъ:

4 Но въ мѣстото мое, и въ средството мое
ще идешъ и ще земешъ женжъ за сына ми Исаака.

5 И рече камъ него раво: може да се сльчи
де не рачи жената да ме послѣдѣва въ тѣа зем-
ла: тревѣва ли да заведемъ сына ти въ земла-
та изъ която си изѣлаъ?

6 И рече мѣ Авраамъ: пази, да не заведешъ
сына ми тамъ.

7 Господь Богъ небесный, Който ме зема изъ
домжтъ на-отца ми, и изъ землата на-рожде-
нїето ми, и Който изговори камъ мене, и Кой-
то ми се закълна, и казѣваше: на семето твое
ще дадемъ тѣа земля, Онъ ще испрати ангела
Своего предъ тебе: и ще земешъ женжъ за сына
ми ѿ тамъ.

8 А ако жената не ще да рачи да дойде съ
тебе, тогава ще вѣдешъ свокоденъ ѿ тебе мое
заклинѣванѣ: самъ сына ми да не заведешъ тамъ.

9 И тѣри раво ржката си подъ кедрото на-
Авраама господина своего, и закле мѣ се за
теба нѣщо.

10 И зема раво десетъ велблюды изъ велблю-
дыте на-господина своего, и трѣгна да иде, и
носеше со севеси (ѿ) сичките богатства на-госпо-